

διαδράματα και δά την πληροφορούσε για την τύχη του πρίγκιπας 'Α-
λιόσα Κορίτσου.

Η Βερότσκα ανόπιστη, έδειξε τυφλή έμπιστοσύνη στον κόμητα του
'Αγίου Γερμανού και δέχτηκε να τον έπισκεφθῆ την άλλη μέρα το ά-
πόγευμα στη βίλλα του. 'Ο παρόμοιος αυτός άριστοκράτης καθόταν σι
μά έξω από την έπαυση που την έφύλαγαν τρία πέλαινα Ανέγκια σκυλιά.
Ζούσε μόνος του ανάμεσα στις νομισματικές συλλογές του και στα ένυ-
δρα του, γεμάτα από φουφουρίζοντα λατινικά ψάρια. Η έπίσκεψης
δεν της άρεσε. Ρωσάδους ήταν γι' αυτόν ένα έξωαίρειτο γεγονός.

Την δέχτηκε σ' ένα περίεργο σαλόνι, α' τοίχοι του οποίου ήταν σκε-
πασμένα με θαυρά διελούδινα παρατετόματα και της προσέφερε το
τοσί με μιά εγγύεια που έδειχνε την άριστοκρατική καταγωγή του. Η
Βερότσκα όμως μέσα σ' εκείνη τη θερμή άτιμωτοφωρα δεν άργησε να
αίσθανθῆ μιά ανέχρηστη άνησυχία. Κάθε τόσο άκουγε καθαρά πίσω από
αίσθησή της παρανεύματα ύποκοφα σφυρίγματα κι' έδοκίμαζε την έντύπωση
τά παρανεύματα έντυκωφα σφυρίγματα κι' άόρατα τριγύρω της. Μά και
δύ και τότε τον κόμητα του 'Αγίου Γερμανού είχαν πάρει μιά άλλουση
έξαρση. Την έκείταξαν έπιμονα, κι' ένα δέλεμα τραλλού...

Η Βερότσκα, για να δώσει την ένα τέλος σ' αυτό το εκπέδινο επέ-ά-
τέτα, σηλώθηκε κι' έτοιμάσθηκε ν' άποκαρθετή τον άλλοτε φίλο της.
'Επίσης τότε μ' ένα σαδωνίω γέλιο, τρώθηκε απότομα τα παρατε-
ματα των τοίχων κι' άπεκάλυψε ένα θέμα που έκανε την άμωρη
Ρωσίδα να παύσθῆ από τῆ φρόση της. Κατά μέρος των τοίχων του
σαλονιού ο κόμητας του 'Αγίου Γερμανού είχε ένα έξωτικο ελαιώριμω, κρι-
κιάτλινης δηλαδή διτόνης γεμάτες από δητηριώδη φρέδια όλων
των ειδών! Ήταν ένας τραλλός ή ένας έκρυλος!...

Η τραγική έξορστος έμεινε φυλακισμένη μέσα σ' εκείνο το άνε-
πρασάτο σαλόνι μιά δόλοληρη έδδομάδα. 'Ο κόμητας του 'Αγίου Γερ-
μανού, όπως κι' ο πρίγκιπας πρόγονός του, ή-
ταν ένας μυστηριώδης άπατεών, ο οποίος για
να της άποδώσει την έλευθερία της, έζησσε
ός αντίπαλγμα τα διαμαντικά της.

Η Βερότσκα με ταυσιμένα τα νεύρα από
την άπερίγραπτη φρόση της κι' από τις έ-
γνακισμένες τριμπερότητες του τυροδιώτου, ά-
ναγκάστηκε τέλος να του άπογογήνῆ ένα πλη-
ρωσίω για την παραλαβή τους από την Τρά-
μια. 'Ο κόμητας του 'Αγίου Γερμανού, την άλ-
λη μέρα, άφού μετέφερε πρώτα άνασθη ά-
πό ένα νωμοτικό την έξορστος Ρωσίδα σ' έ-
να ύποπο ξενοδοχείο του Βερολίνου, έγινε ά-
φαντός από την παρόξση βίλλα του.

Όταν η γυναίκα του πρίγκιπας Κορίτσου
έζησσε από το λήθαργό της, βοήθηκε πάλι του
κι' έσημν σε μιά σιναικία του ύποκοσμου.
'Από εκείνη την ημέρα λοιπόν άρχισε γι' αυ-
τήν μιά ζωή άφάνταστης δυστυχίας, ή όποια
έλλαξε λιγάκι όταν έφτασε στο Παρίσι, ανά-
μεσα στην παροικία των έξορστων Ρώσων.
Μα δεν άργησε πάλι να γίνῆ ένας τραυματι-
κός βιβάτης από την ημέρα της συνταρακτι-
κής κάμωσής της Ρώσων στρατηγού Κοιτά-
σκη. Η Βερότσκα Κορίτσου, ο Βλαδιμίρ κι'
ο Γοργίγιος Κοιρζίν τρωθήσαν ως ύποποτα
κι' διατάχθηκαν από την άστυνομία να έξκαταλείψουν το Παρίσι. Κα-
τά τους τους όμως δεν τοίμωσσε να έξκαταλείψῆ την κομοποία. Κι' α'
τῆς τους προτιμωσαν το θάνατο, παρά την τραγική ζωή σε μιά άλλη
προπόνοια της Ερώπης. Το Παρίσι, με τους αναρίθμητους Ρώσους
έξορστους, καί το διεθνή κόμητα του, ήταν ή μόνη τους παρηγοιά.
Ζούσαν λοιπόν από τα μιά παράξενα έπαγρωτημένα — ή Βερότσκα έ-
κόπιτο κοκκίνη, ο Βλαδιμίρ ήταν έφορωτής στην 'Αγορά κι' ο
Κοιρζίν Κοιρζίν κατηγγής της Ξιμακίας — κι' έτερωμα διαρκώς
από τον βιβάτη ενός άστυνομικου, ο οποίος θύ τους έζησσε τα γαρ-
τά τους...

Το κληροίο «Μπρόν» είχε πιά άδειασε. Σημώσως... Οι Ρώσοι
έξορστος γλιτωσαν άδρόμια σάν σέλι και γανόνησαν μέσα στο
κρημό ήμωρος του δρόμου. 'Ετσι γίνονται άγαντα και τα φαντάσμα-
τα, όταν πλησιάζει πιά το φώς της ημέρας...

Α' ΠΟΛΑ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ
ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Η πιε έξυπνη και πρωτότυπη άπόδρασις. Πώς το σκόσανε οι
Γάλλοι αιχμάλωτοι. Μιά κορωδία... πελύ τραγική! Η κατά-
πληξῆς του κ. Φρουαρχος. Μιά δραματική ιστορία πύθικαν.
Στη δόλοσσα, κτλ. κτλ.

Μιά από τις μιά έξυπνες και καταληκτικώς άποδράσεις είνῆ άσφα-
λώς και ή παρκατό, που την άναφέρε μετὰξ άλλων πολεμικών ά-
νεκδοτών ένα γαλλικό περιοδικό:

Το Νοέμβριο του 1870, δρακονόταναν κλεισμένοι σ' ένα γερμανικό
φρούριο καμιά δεκαριά Γάλλοι αιχμάλωτοι.

Ήταν ή τελευταία μέρες της 'Αποσπής, όταν ο Γερμανός φρού-
ραχος έλαθε ένα πρωί μιά αίτησι των αιχμάλωτων, α' όποιοι τον πα-
ροκαλούσαν να τους έπαρσῆνῆ να παίξουν μιά κορωδία για να δι-
σκεδάσουν την πλῆξῆ τους κι' α' αυτό και μερικά άλλα χροατόμενα μέσα
στο φρούριο. Σημωμένους μάλιστα του έπέβαλαν και το γροφίριμω
κείμενο της κορωδίας, που την είχε γράψῆ ένας απ' τους φυλακι-
σμένους.

'Ο φρούραχος έδιώσθη από την αίτησι, καθώς και την κορωδία, ή ό-
ποια τοίμωκε μεγάλη έντύπωση, για την έπιτυχία της συνθέσής της,
τη λεπτότητα του πνευμάτός της και την πρωτοτυπία των σκεψών της.
Τά πρόσωπα της κορωδίας α'ήθῆ ήταν δυο και α' αιχμάλωτοι, που θύ
την έπαυση, άποκρινόμενος όλοος διαφόρων χροατών και έστρωτων.

'Ο κίριος φρούραχος λοιπόν, σάν άνθρωπος μορφωμένος που ή-
ταν, ήμ- μόνο παρηγόρησε την άδεια της παραστάσεως του έργου, άλ-
λι και συνεχάρη τους αιχμάλωτους, δηλώσοντας
ότι θύ παρωσιολογήσει κι' α' αυτός πάλι έστρωστας
την κορωδία.

Την άλλη μέρα κίριος ήταν έτοιμη ή σκη-
νή, σημηνή στον τόχο της α'ήθῆς του φρουριού. Το
φρουραχίω είχε προηθίσει μερικά έστρωτα
μυθώσες και άγαντα άγροτικά έστρωτα στους έ-
ρωσιτέτους ήθωσούς για την παρκατό, και δεν
περιμέναν πλέον παρκα το νεχόσῆ για ν' άρχί-
σων.

Την ώροσημένη ώρα κατέβησε κι' ο φρούρα-
χος με μερικά άλλους άξιωματικούς και υπαξι-
ωτιών τις θήσες τους σ' μερικά καρέκλες προτι-
μωστές. 'Εν τῆ μετὰξ μένου στα παρακίρια ά-
νοχρότουσαν δυνατά χροατά. 'Εσαν α' αιχμάλω-
τοι—ήθωσού από έτοιμώσες τα σκηνακά, όπως έπί-
θεσαν δια. Παρκαθῆσως όμως το άνοκτω της α'
λίρας άρσῆσεν και το κίριος — καμιά πειστη-
ριά άνθρωποι — άρχισε ν' άδημωθῆ. Τέλος, σ'
κίριος στυγη, ήρχῆς ένας από τους ήθωσούς-
αιχμάλωτους στο προκίριον και, άφού ζήτησε πέ-
γενηστας σενγνώσῆν απ' τους θεατάς, τοίς έ-
δούσως ότι σπῆ τέσσορα λεπτά ή παρκατάσ
θήσῆ.

— Η είργησῆς καλοσηνή σας, τοίς ελε τέλος,
θα μῆς συγχωρήσῆ μερικά άτέλειες που θα πα-
ροκαλοθῆσῆτε μιά κορωδία που τότε δεν την ξεγνώσῆτε άσφαλώς στη
ζωή σας. 'Ο κίριος φρούραχος που τῆ διάβασε έχει πῆ ότι είνῆ πάλι
έξυπνη. Το γινάτι της όμως, που τόσρα δά γράφεται, θα είνῆ καί το
καταληκτικώ.

Όταν άπεκάλθη ο ήθωσός, έπεκαρθεσε άπόλυτη σιωπή στη σκη-
νή. Πέχσαν όμως τέσσορα λεπτά, πέχσαν έένα, πέχσαν έκούσι κι'
άόκω ή α'ίλια να σηλώθῆ...

Μερικοί άνοχρόμοιοι τότε σηλώθηκαν άπάνω σ' άνέθρηκαν στη σκη-
νή. Μπῆσαν μέσα στα παρακίρια, άλλα προς μεγάλη τους έκάληξῆ
δεν βοήσαν εκεί κανένα. Φαντασθήτε τώρα πόσο έκωρομωθῆ ή έκάληξῆ
δύων, όταν στον τόχο του φρουριού και άνοκωσῆσσε το πρόχορο θεα-
τών, όταν πιά μιά τρέμα, την όποια είχαν άναίσει α' αιχμάλωτοι με τα
γεωργικά έστρωτα που τους προηθίσει το φρούραχίω, κι' από την
όποια τάχεν σκόσῆ... κάτω από τῆ μητι του φρουραχίω!...

'Αρσμένους καταληκτικώτερο φινάλε κωμωδίας δεν θύ μποροῦ-
σε νά γροφῆ και νά παητῆ ποτέ.

Οι δραπέτες, την ίδια κίριος νύχτα είχαν περάσει τα σύνορα και
δρακονόταναν στο γαλλικό έδαφος.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ
ΤΑ ΠΕΝΤΕ ΔΟΛΛΑΡΙΑ ΤΟΥ ΤΟΥΑΝ

Π. Α. ΥΝΑΓΚΡΑΜ